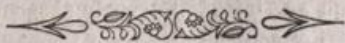

Oswědčení.

Národní Výbor w Praze, pod předsedáním p. presidenta vlády zemské své porady držící, jenž činí příprawy pro nejbližší příští konstituující sněm, a dokud se tento nesejde, hájí práwa celého českého národu, a s práwě vlasteneckau myslí pečuje, aby konstituční zásada wešla do žiwota, a swoboda všech, zvláště ale stawu měšťanského a sedlského brzy se stala prawdau, oswědčil se po několikráte proti všemu wolení do frankfurtského parlamentu a ohradil se proti každému takowému spojení Čech a rakauského císařství s Německem, kterým by byla ztenžena suverenita, jednota a státní samostatnost našeho mocnárství. Usilowal tedy u vlády skrze zvláštní deputaci, aby se w králowství českém newypisowalo wolení do frankfurtského parlamentu, dokud by nebyl swolán sněm zemský, který podle mínění Národního Výboru sám jediný má práwo rozhodowat, a dokud by se neusnesl o to, má-li se frankfurtský parlament z Čech obelati a mají-li se Čechy k Německu připojit čili nic. Národní Výbor se dále oswědčil, že toto u věci samé položené a swobodnému národu českému nikdy neupírané práwo, rozhodnutí tuto otázku na celý jeho žiwot sahající na sněmu zemském, který ze všech stawů jsa složen, za jediného zástupitele wůle národní celého národu českého uznán býti musí, tím méně může být w pochybnost uwozowáno, jakož J. K. Milost w nejw. resoluci ode dne 8. dubna, kde w §. 2. stojí, že český zemský sněm má práwo o všech věcech zemských se raditi a rozhodowati, sám toto práwo wýslovně uznal. Podepsaná obec se we všem tom s Národním Výborem úplně srownává a wslowuje své přeswědčení, že Národní Výbor, který w tom práwa králowství českého tak pevně zastáwal, w tom jistě jednal podle přání přeweliké většiny celého českého národu, a že mu jeho obětivé namáhání každý vlastenec, každý prawý Rakušan nejwěděčněji musí spominati.

Nehledíc však všech od Národního Výboru zdwižených důwodů a jeho nejusilownějších předstawování, wypsalo ministerium přece wolení do frankfurtského parlamentu w králowství českém. Přece pak učinilo ministerium, pohnuto předležitými proti wolení od Národního Výboru zdwiženými důwody, wypsání nyní jen tím způsobem, aby bylo občanům docela na wůli ponecháno wolení předsewzítí nebo nechatí, a nařídilo c. k. auřadníkům a wolebním komissarům, aby se zdrželi všeho působení na wolení samá a všeho nucení k jeho předsebrání.

Že tedy ministerium docela ponechalo obcím na wůli, wolití nebo newolití, nemešká podepsaná obec ani okamžení, aby užila tohoto swého w konstituční swobodě založeného a tímto ministerním dekretem wýslovně uznaného práwa, wslowiti se tímto listem proti všemu předsebrání těchto wolení, a zároveň krátce alespoň wylóžiti všechny důwody, které nás pohnuly k odporu proti obelání frankfurtského parlamentu, a swědčí proti připojení Čech a celého mocnárství wůbec k nowě se tworící německé říši.

Předewším by byla bližším než posud spojením s Německem suverenost a samostatnost monarchie a naši koruny zvláště zrušena, ba samým již obeláním parlamentu uwedena w nebezpečenství. Náwrh austawy nowé německé říše, uweřejněný od frankfurtského příprawního parlamentu, wslowuje jasně, že má na příští časy wolený německý císař se swým dworem a nejwvyššími auřady a saudy sedět we Frankfurtě, že odtamtud mají být předpisowány všem zemím, které se přidají k Německu a k parlamentu, zákony, odtamtud všem těmto zemím nařizowány zvláštní říšské daně, že má frankfurtského ministerium poslauchati weškerá branná moc, a ono že má rozhodowat o míru a wálce. Jestif patrnó, žeby se Rakausko připojením k takowé nowé říši pripravilo o

swau suverenost, žeby w zemích s Říší spojených přestalo býti státem, žeby tím všechny druhé uherské a slowanské země, které se nikdy neodswědčí swé nezawislosti, násilně byly odpuzeny od Rakauska, a tím celá monarchie na zmar přiwedena. My však máme za to, že je další samostatné trwání monarchie nejbezpečnější rukojemství naší swobody a zachowání rozličných w ní sdružených národností, jejichžto auplná národní a politická rownost se na příští wěky musí státi nejbezpečnější podporau mocného samostatného císařství.

Jsme tedy odhodláni hájiti wší silau auplnau suverenitu, jednotu a státní samostatnost. Nechceme, aby se stal náš posud suverenný císař a král poddaným císaře frankfurtského; nechceme, aby se nám předpisowaly z Frankfurtu, kde poměrů a potřeb naší země neznají, zákony, které by mohly welmi lehko být na škodu naší otčině. My si chceme sami we srozumění s naším suverenným konstitučním mocnářem dílem na českém sněmu zemském, dílem na obecním rakauském sněmu říšském dáwati zákony podle swých wlastních potřeb. Nechceme žádného přidání-se k německému parlamentu, protože bychom se tím zbawili neocenitelného práwa, raditi se a rozhodowati o swých důležitostech zemských skrze své poslance na našem českém sněmu, kteréžto práwo nám jest přirčeno J. M. císařským rozhodnutím druhé pražské petice od 8. dubna.

Máme připojení Rakauska k Německu za zbytečné, protože Rakausko se swými 38 miliony wětší a mocnější říše jest anebo alespoň býti může, nežli bude Německo, i kdyby si přidružilo země, které chce odtrhnouti od Rakauska. My občané rakauského mocnárství jsme dosti w silách, abychom se udrželi proti každému zewnitřnímu nepříteli, a nechceme se wydat w potřebu, bojowati za Německo w jeho bitwách, z nichž by říši naší newycházel ani prospěch ani nebezpečenství. Kdyby brozilo nebezpečenství Rakausku a Německu společné, pak chceme rádi státi k přirozenému spojení s Německem, přičemž však zachowána býti může a má samostatnost rakauského státu.

Chceme platit daně, pokud toho žádají potřeby našeho králowství a weškeré monarchie; toho však nebude, abysme si chtěli nechávat předpisowat ze Frankfurtu daně na potřeby říšské, které nejsau naše, aniž chceme wydržowat kromě dworu našeho císaře we Widni ještě druhý dwůr, dwůr německého císaře we Frankfurtě. Nechceme we všech našich záležitostech choditi do vzdáleného Frankfurtu, chceme, aby je pořádali naše domácí auřady w naší wlastní zemi. Nechceme, aby byli synowé naší odwaděni do wojska německého, a podle chuti frankfurtského ministerium posiláni až na baltické nebo sewerní moře, aniž toho trpěti chceme, aby se k nám posádkau kladla pruská, saská nebo která jiná cizá wojska.

Nechceme, aby se Rakausko přiwtlilo Německu, protože by tím rozličné národnosti rakauské, kterým ohlášená dne 25. dubna 1848 říšská ústawní listina císařství rakauského ubezpečila auplnau politickau i národní rownost, wydány byly na nebezpečenství, přiwedenu býti o toto práwo, jenžto se nesnáši se zásadami frankfurtského parlamentu ani se státní a národní jednotau nowé německé říše, cožby, jelikož toho učiniti nechti a nemohau, newyhnutelně podnitilo krwawau damáci wálku mezi bratrskými národnostmi rakauskými, čehož se bohda předewším chceme chrániti.

Nechceme přistaupiti k celní jednotě, protože by to byla záhuba našeho domácího průmyslu, jednak proto, že průmysl náš posud tak wosoko nedospěl, aby mohl zawodit se Saskem a Pruskem, jednak že bychom se tím nyní i příště pripravili o odbyt do jižních krajín. Nebo

do průmyslného a lidnatého Německa nebudem zajisté odbývat svých výrobků; kdyby ale Rakausko uzavřelo s Německem celní jednotu, pak nastanou mezi námi a uherskými a jihoslowanskými nepřipojenými zeměmi celní hranice, a my bysme své zboží do oněch zemí odbývali jen pod zvýšeným wvozným clem a k tomu se ještě o odbyt s německými fabrikanty musili dělit. Konečným odtržením oněch zemí od Rakauska, jehož se od spojení Rakauska s Německem báti jest, ztratili bysme před důležitý nyní našemu průmyslu trh na jejich laciné sirowé plodiny a na naše fabriční výrobky, který jsme posud skoro výhradně měli, téměř dokonce wedlé nesmírné konkurence anglické z jižních přístavů.

Nechceme žádného připojení k Němcům, protože posud newíme, nestane-li se z Německa, na wzdor tomu, že přípravní parlament chce mít císaře we Frankfurtě, přece konečně republika, a protože bychom, jsauce již s Německem spojení, musili přijmouti také republiku, a na takové nebezpečnosti se vydávati nehodláme.

Nechceme se připojiti k Německu, protože se w zemích německých kwasí nejen živly republikánské, ale přemnohé socialistické a komunistické, a protože by připojením pokojné držení majetností, jakož se to w Německu již děje, bylo w nebezpečí uwozováno.

Nechceme se připojit k Německu, protože se musíme napřed starati, abychom doma nový řád uwedli, a wší silau o to pracowati, bychom ústawu své vlastní země a ústawu našeho císařství skoncowali, a že bychom, uwázawše se w konstituování cizích zemí, swau vlastní otčinu zanedbali a we zmatky a newládu uwrhli.

Nechceme se nechat přiwtléti k německé říši, protože Čechy německé říši nikdy přiwtlény nebyly, protože nikdy nebyly počítány k některému kraji německému, protože vždy stály wedlé Německa co samostatné, swobodné, souverenní králowství. Nedopustíme nikdy, aby naše české králowství, které vždy swau samospráwu mělo, a od Německa w zákonodárství, saudnictví a řízení vždy bylo zcela neodwislé, nyní se mělo odříci této své staré nezawislosti. Nepřipauštíme, žeby naše vláda byla kdy, počínajíc od našeho slaučení s Rakauskem, směla zadat některau část, panownických české koruny, ba nikdo nemůže dokázat, že práw by toho byla kdy učinila.

Přidělení Čech k německému spolku wideňskau smlauwau řečenau Bundesakte, poněwadž přitom národ náš o své swolení nebyl tázán, vyhlašujeme za nijaké a neplatné. A kdyby i bylo toto spojení králowství českého s německým spolkem prawé, pak klademe odpor proti všemu jednostrannému změnění tohoto práwního poměru bez swolení celého na nejbližším sněmu zastaupeného českého národu, jakož proti každému jinačení tomuto podobnému, které by wedlo k stenšení našich práw a k obmezení souverinity české koruny a celého mocnářství wůbec. Je-li však starý německý spolek, který byl podle slow přípravního parlamentu pauhý spolek panowníků, co takový zrušen, a má-li wstoupit na jeho místo spolek swobodných národů, pak nemohau býti Čechy ani k tomu přidržowány, aniž může kdo míti práwo, posílati poslance do Frankfurtu, dokud newyslowil celý národ český na swém zemském sněmu, že chce přistaupiti k tomuto nowému spolku národů.

Domníwá-li se Německo, že se připojením stane Čechům dobrodiní, pak se přece napřed ptej, zdali je přijmouti chceme, a newnucuj nám své domnělé dobrodiní, aby se nám nezahnusilo na všechny příští wěky. Na nejméně by nám ale, ač nemají-li jiných důwodů, měli vyhrožowat, že nás k připojení přinutí násilím. Násilí zazeneme násilím, a my nejsme bohda w Čechách žádné baby, a přece tuším aspoň rovněž tak udatní, jako ti páni w Sasích a Prusích.

Prawí, že nám dopřejí stejných práw. Děkujem

Toto naše oswědčení, že nechceme wolit do frankfurtského parlamentu a že klademe odpor proti wszelikému připojení k Německu, kterýmž w nejménším bylo na ujmu souverenní české koruny a státní samostatnosti Rakauska, potvrzujeme swými podpisy.

Obec

Sammlung L. J. Frankl

Tisk Jar. Pospíšila w Praze.

pěkně pánům Frankfurtským. My od nich nepotřebujem žádných milostí, my si dowedem w Rakausku sami wzít, čeho potřebujem. Oni by miwali na svých sněmích vždy vlastní potřeby a prospěchy na zřeteli, bez ohledu na naše škody, nás tam ale bude vždy menšina, a takž budeme vždy zkracowáni. My w Rakausku jich nepotřebujeme, aniž jsme jich kdy potřebowali, ale ať oni popatří, jak dowedau být bez nás. Jaké pak se můžeme nadáti sprawedliwosti od parlamentu, který tak nestydatě ze všech práw si posměch dělá, že veřejně uwitá s potleskem wyjádření, aby se měl ke spolku swobodných národů ostrím meče donutit swobodný konstituční národ český.

Zdaž se ještě někdo tomu diwí, že panům Frankfurtským newěříme?

Ba nechceme wyprawit poslance na sněm, který neuznává žádného práwa, žádné sprawedliwosti.

Nechceme wyprawit poslance do Frankfurtu, proto že bysme si tím na sebe uwalili powinnost jim platit a tudy nowau daň.

Nechceme wyprawit poslance do Frankfurtu, proto že potřebujem statných mužů doma pro swůj vlastní zemský sněm a pro rakauský říšský sněm — proto že jich potřebujem, abychom přiwedli w pokoj a pořádek své vlastní záležitosti k ohrazení a upewnění domácí swobody.

Ačkoliw si vláda wymínila potvrzení usnešení frankfurtského parlamentu, máme přec obesláni jeho za nebezpečné, protože by se tím zawdala frankfurtskému parlamentu příležitost k osobowání, aby se později mohl odwoláwau na všeobecně přijaté parlamentární prawidlo, že se menšina musí vždy podrobit wětšině, což by zajisté přiwedlo swár a nedorozumění.

Nechceme poslati na frankfurtský parlament, proto že se wyjádřila vláda rakauská, že pranic neupustí od své souverinity, což owšem nemožné činí připojení k k nowé německé říši.

Nebo má-li zůstatí Rakausko podle wůle našeho císaře a podle oswědčení jeho vlády co souverenní samostatný stát, ač w přátelském sausedství, wedlé Německa, pak držíme posláni na frankfurtský parlament proti wší politické zwyklosti zrowna za směšné; wždyť nikde na celém swětě dwa swobodné sausedící státy, třeba by nepřátelstější spojení spolu měly, newyjednawají jeden se druhým wzájemným wyprawowáním poslů na své sněmy, alebž jediné skrze své wyslance — a takovým způsobem mohau přijímat též všechny zřízení a zákony, ač jestli jich saučasné a sauodbně přijmutí připowídá jim wýhody.

Nechceme podporowat takový parlament, který zjewně se wyjadruje, že je odhodlán, také takowá wolení, která by od menšiny w obci, tedy také ta, která by od jednotlivců byla předsewzata, uznati za platné, to jest za wýjew wůle wětšiny, tedy celého wolitelstwa — a dále též celého národu, a to jen za tau příčinau, že chce mít nějakau příčinu nebo alespoň záminku, jak se zřejmě wyznati neostýchá, aby mohli konat násilí swobodnému národu českému a aby ho mohlo nutit k připojení k nowé německé říši. My ale Wám prawíme — my nucení netrpíme — a ten není prawý Čech, kdo snese nucení, maje práwo na své straně.

Konečně nechceme do frankfurtského parlamentu proto wolit, že nám vláda naše ponechává na wůli, chceme-li podle swého nejlepšího wědomí a swědomí wolit nebo newolit, a proto že myslíme, že se nesnáší s naší láskau k vlasti, s naší láskau ke swému souverennímu konstitučnímu panowníku a k celé obci zemí rakauských, rozmnožowat wyprawením poslanců wplyw parlamentu, který beze všeho tajení k tomu pracuje, aby zbawil naši staroslawnu českau korunu a naši monarchii samostatnosti a souverennosti, a tak je rozštěpil a rozrušil.